

княжески синъ, който е задоволенъ отъ всички страни. Следователно, каквото и да прави природата, каквото и да му дава, не може да го задоволи. Това му дава, той не го харесва; онова му дава, не го иска. Природата мълчи и не го заставя насила да приема благата, които му дава. Единъ день тя му предлага да го разходи по планинитѣ и, като го остави гладенъ нѣколко дня, той приема съ благодарностъ попарата, която природата му приготвила. Кой не е миналъ презъ такава опитностъ? Достатъчно е да боледува човѣкъ 15-20 дня, за да огладнѣе толкова много, че да бжде готовъ и на най-скромната попара, съ хлѣбъ и малко сиренце. Докато билъ здравъ и ситъ, отблъсквалъ попарата, но следъ като боледувалъ и изгладнѣлъ, той е готовъ и на нея и казва: Отлична е тази попара! Благодаря на Бога, че ми даде това благо. Отъ този моментъ хармонията въ човѣшния организъмъ се възстановява, капиляритѣ се свиватъ и разширяватъ правилно, вследствие на което и ритмусътъ на неговия животъ влиза въ своя нормаленъ ходъ.

Като ученици, отъ васъ се иска приложение на новото. — Въ какво се заключава новото? — Въ хармонизиране на мислитѣ и чувствата. Запримѣрь, ако цвѣтътъ на лицето ви е жълтъ или черенъ, съ помощта на мислитѣ си вие трѣбва да го измѣните. Ако очитѣ ви пожълтѣятъ, погледътъ ви се размжти, пакъ съ мисълта си трѣбва да го про-